

DE GELUKSVARKENTJES

(Rabatz am Erlenhof)

Blijspel in drie bedrijven

door

MARGIT SUEZ

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GELUKSVARKENTJES - RABATZ AM ERLHOF** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARGIT SUEZ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Neel - pachter van de Elzenhof, die serieus moet vrezen z'n bedoening kwijt te raken

Cilia - z'n zus, die op de Elzenhof wat verpozing komt zoeken, maar 't onverwacht druk krijgt

Moniek - z'n dochter, die de bestaansmogelijkheid van haar vader zou kunnen consolideren, maar dat, op grond van bepaalde amoureuze verhoudingen, vertikt

Julius - restaurateur van kerken, onderhuurder op de Elzenhof en oorzaak van Moniek's slapeloze nachten

Sander - eigenaar van de bedoening en alles op haren en snaren zettend de gunst van Moniek te winnen, onder het motto: niet goedschiks, dan maar kwaadschiks

Stef - het al jarenlang aan de hof verbonden factotum, met een onlesbare dorst naar alcohol, maar desondanks toch, of juist daardoor, 'n cruciale rol spelend

Margje - het dienstertje op de Elzenhof, dat zich uit de naad moet werken en nochtans ontslagen dreigt te worden

DECOR:

Het stuk speelt in de woonkamer van 'n boerenbedoening en het decor is voor alle bedrijven hetzelfde. De toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links de deur van de logeerkamer. In de korte kant rechts voren de deur naar de keuken en rechts achter 'n open doorgang naar de andere vertrekken van het huis, in de tekst "privé" genoemd. In de brede achterwand links 'n deur, die buiten op de hof uitkomt. Iets verderop 'n raam. Dit hoeft niet geopend te worden, maar dient wel zo geconstrueerd te zijn, dat 't duidelijk zichtbaar is, als er iemand achter staat te loeren. De open doorgang naar privé mag overigens ook in de achterwand helemaal rechts gesitueerd zijn, als dat, de plaatselijke omstandigheden in aanmerking genomen, beter mocht uitkomen. De kamer is ingericht als een doorsnee huiskamer, min of meer aangepast aan 't milieu waarin 't stuk speelt, compleet met tafel en stoelen, alsmede 'n kast of dressoir, waaruit 't een en ander gehaald, c.q. opgeborgen kan worden, zoals te doen gebruikelijk. Ook moet ergens 'n telefoon voorhanden zijn, alsmede 'n vaas, waarin een boeket bloemen gezet kan worden. Zij nog opgemerkt, dat zowel de logeerkamerdeur als de deur naar buiten, met 'n sleutel afgesloten dienen te kunnen worden.

EERSTE BEDRIJF

Moniek op uit keuken met kopjes en schotels, die ze in de kast bergt, ondertussen Stef op van buiten, gaat ergens zitten.

Moniek: Zo Stef, niets meer om handen?

Stef: Wacht even dame, ik heb de stallen uitgemest en mag nu toch wel even op verhaal komen, dacht ik zo.

Moniek: Zeker, zeker. Maar als 't weer 'n beetje gaat, zou je Margje misschien kunnen helpen met het schillen van de aardappelen.

Stef: Teveel lichamelijke arbeid is niet goed voor de gezondheid. Maar als 't per se moet... Zeg, heb jij nog met Sander gesproken toen hij er zo straks was?

Moniek: (*links en rechts wat beredderend*) Heb 'm niet eens gezien.

Stef: Hij had 'n heel belangrijk gesprek met je vader. Margje heeft 't ook gehoord.

Moniek: Belangrijk? Hij weet, dat de zeug drachtig is, dus zullen ze 't daar wel over gehad hebben.

Stef: O nee, 't ging niet over de zeug, maar over jou.

Moniek: Laat ik nu steeds gedacht hebben, dat je hardhorend was.

Stef: Niet altijd, alleen als 't nodig is.

Moniek: En wat moest Sander dan?

Stef: Misschien wel hetzelfde als vannacht, toen hij onder jouw raam 'n emmer water over zich heen kreeg.

Moniek: (*geschrokken*) Je wilt toch niet zeggen, dat hij met pa in díé richting over me gesproken heeft?

Stef: Ik kan je in elk geval wel vertellen, dat 't er niet goed voor ons uitziet, Moniek. Het is hetzelfde als met de zeug. Zolang je vader 't geld daarvoor niet op de tafel heeft gelegd, is ze niet z'n eigendom. En als binnenkort de pachtovereenkomst van de Elzenhof afloopt en jij niet met Sander trouwt, kunnen wij 't hier schudden.

Moniek: Heeft hij dat gezegd?

Stef: Zo ongeveer. Maar als jij met 'm trouwt, kan je vader de hof verder blijven pachten. (*tot Margje, die van buiten opkomt met mand wasgoed*) Nietwaar, Margje, jij hebt toch ook gehoord, wat de boer met Sander besproken heeft.

Margje: O ja. Als Moniek de zijne wordt, mag de boer de zeug houden en wordt ook de pachtovereenkomst verlengd. Dat zei hij.

Stef: Zeker. Maar niet zo mooi en simpel als jij 't voorstelt. Hij heeft ronduit gedreigd, hem in 't andere geval de pacht af te nemen en ons op de keien te stampen. Allemaal!

Margje: (*tot Moniek*) Bij zo'n goed in de slappe was zittend iemand als

die van de Bokhof, zou ik er nog maar eens over denken, als ik jou was.

Moniek: Dan laat jij toch je raam open, als hij weer langs komt.

Stef: Die neemt toch geen genoegen met tweedehands spullen. Die wil 't fruit vers van de boom!

Margje: (*kwaad*) Wil jij wel eens 'n beetje op je woorden letten, ja! (*af in keuken*) Jij anderhalve idioot!

Stef: (*tot Moniek*) 't Is toch makkelijk zat, om 'n beetje vriendelijk tegen die pief te zijn. Als hij z'n bedreiging waarmaakt, sta ik op straat. En wat is er nu bij om even 'n huwelijk te sluiten? Met 'n halve dag is 't bekeken en 't is lang niet zo erg als naar de tandarts te moeten.

Moniek: Ja zeg, trouwen doe je toch zeker niet met de eerste de beste!

Stef: Maar iets beters hoef je niet meer te verwachten! Hij is een van de rijkste boeren uit de omtrek. (*luisterend*) Ik geloof, je vader komt eraan! (*af naar buiten*) Kan ik je maar beter even met 'm alleen laten. (*blijft aan de buitendeur staan afluisteren*)

Neel: (*op uit privé, zoekend*) Moniek, heb je m'n autopapieren ergens gezien? Ik moet Cilia van 't station halen. En eh, heb je haar kamer al op orde?

Moniek: Natuurlijk pa, wat dacht je. Maar eh, wat wilde die van de Bokhof voorheen?

Neel: Ik moet met je praten Moniek. (*heeft papieren gevonden*)

Moniek: (*woedend*) Met mij praten? Als je dan maar weet, dat je je dat, als 't toevallig over mij en trouwen mocht gaan, mooi uit je hoofd kunt zetten. Nog niet, als 't om honderd zeugen zou gaan!

Neel: Aha, dan heeft Stef zo te horen weer staan afluisteren. (*Stef, een en al verontwaardiging, trekt zich nu terug*) Moniek, de zaak is ernstiger dan je denkt. Je zult toch niet willen, dat we er hier uitgekegeld worden!

Moniek: (*kordaat*) Ik trouw in elk geval alleen maar met iemand waarvan ik ook echt hou!

Julius: (*op van buiten, met 'n pakje*) Hallo, daar ben ik weer! (*hij en Moniek werpen elkaar verliefde blikken toe*)

Neel: 't Wordt de hoogste tijd voor me! Kan Cilia niet alleen op 't station laten staan. (*af via privé, nog tot Moniek*) En 't zou goed zijn als jij nog eens grondig over de zaak zou nadenken! (*nauwelijks weg, vallen Moniek en Julius in elkaars armen, horen en zien niets meer*)

Stef: (*weer bij buitendeur*) Zie je wel, had ik 't niet gedacht! Zo zijn die meiden van vandaag de dag nou! Negentig procent lichtzinnigheid en tien procent verstand! Die brengt ons allemaal aan de bedelstaf!

Julius: Zeg, was je vader slecht gehumeurd?

Moniek: Hij wil, dat ik met Sander trouw. Anders zegt die 'm de pacht

op.

Julius: (*geschrokken*) Maar je zult toch niet... ik bedoel, dat kan hij toch niet van je verlangen!

Stef: (*naderbij komend*) Dat kan hij wel! Zo zo, jij bent er dus debet aan, dat Sander vannacht 'n emmer water over zich heen kreeg!

Moniek: (*kwaad*) Gadsiederrie zeg, kan men hier dan nu nooit eens onder vier ogen met elkaar praten?

Stef: (*honend*) Praten noemt ze dat! Maar ik weet wel beter, o ja! Gezemel in corpus-flagranti is 't! En dan ook nog met onze onderhuurder!

Moniek: Julius is niet zomaar 'n onderhuurder.

Stef: (*schamper*) Nee, dat zag ik!

Julius: Toe, Moniek, maak er toch geen drama van. Maar zeg eens, dat die Sander zich nu zo opstelt... zit hij dan soms om 't geld verlegen?

Stef: (*veelzeggende blik op Moniek*) O nee, niet om 't geld, beslist niet... Maar als zij met 'm zou trouwen, hadden wij geen problemen meer en de boer zou bovendien z'n zeug mogen houden.

Julius: Maar we leven toch niet meer in de middeleeuwen! (*tot Moniek*) Zal ik eens met je vader praten?

Stef: Alsjeblieft niet! Wat dacht je wat hier gaande is, als de boer erachter komt, dat z'n dochter 'n pilaarheilige op sleeptouw heeft!

Moniek: (*scherp*) Julius is van beroep kerkenrestaurateur, wil je daar wel even aan denken? En hij is momenteel doende in onze kerk.

Stef: O ja. En als hij klaar is met dat kerkrestaurant, zal meneer ook zo weer vertrekken. En dan mag je blij zijn als er überhaupt nog iemand is die jou wil hebben. Zo helemaal zonder zeug en zonder boerderij.

Moniek: Meng jij je nu maar liever niet in andermans zaken, ja! Ga liever iets doen!

Stef: (*verontwaardigd*) Maar m'n inmenging is dringend gewenst! Zeker als 't om m'n overlevingskansen gaat! Of moet ik straks soms van de bedeling gaan leven, alleen omdat jij niet wilt trouwen! (*hoort wat, kijkt uit 't raam*) Gaffer, daar is je tante al, bij Koevoets op de tractor. Heeft de boer haar zeker gemist.

Moniek: Dan ga alsjeblieft en help haar met de koffers.

Stef: (*aarzelend*) Oké, maar hoe moet 't dan nu verder? Ik bedoel, als de boer ontdekt, dat jij iets met 'n kerkrestaurant hebt, dat hier ook nog bij ons op de hof is ondergebracht...

Julius: Wacht even, uiteindelijk betaal ik huur, weet je wel!

Stef: Zeker. Maar toch niet voor de inbezitneming van Moniek! Luister jongen, ik heb absoluut niets tegen jou persoonlijk, maar als...

Moniek: Ik heb gezegd, dat je tante Cilia zou gaan helpen!

Stef: *(af naar buiten)* Daar komt ongeluk van, dat voorspel ik jullie. Ongeluk!

Julius: *(bezorgd)* Dat zijn mooie vooruitzichten zeg! Neem me niet kwalijk!

Moniek: *(hem omarmend)* Je hoeft je geen zorgen te maken, Julius. Ik zal heus m'n woord wel houden. Omwille van geld zal ik nooit trouwen. En al helemaal niet met ene Sander van de Bokhof!

Julius: *(haar in z'n armen nemend)* Dat is in elk geval 'n geruststelling.

Moniek: Wat heb je eigenlijk in dat pakje?

Julius: 'n Beeldje van de heilige Bonifacius. *(laat 't haar zien)* Heb ik meegebracht om 't eens helemaal te reinigen. Nog iets uit de achttiende eeuw en tamelijk waardevol.

Moniek: *(bewonderend)* O ja, ziet er nog goed uit, zeg! Maar eh, heb je toevallig ook de sierkandelaar meegenomen? Trof zo straks Bertje, de misdienaar en die was helemaal van z'n stuk.

Julius: Weet ik, die is kwijt. Maar ik heb 'm niet, anders zou ik 't wel gezegd hebben. Denk eerder, dat zich deze of gene erover ontfermd zal hebben.

Moniek: De mensen hebben ook voor niets meer respect! Iets stelen uit 'n kerk! Zoiets moet toch bestraft worden!

Julius: Zul je de dader wel eerst te pakken moeten krijgen... Verdorie, heb ik ook nog m'n spullen vergeten!

Moniek: Kun je straks ook nog wel halen. Kom nu eerst maar eens mee naar de keuken. Ik heb wat te eten voor je klaarstaan. En dan zal ik me ondertussen 'n beetje om tante bekommeren. Ze wil 'n paar weken blijven, om hier 'n beetje op adem te komen.

Julius: Ja ja, maar eh, denk je niet, dat 't beter zou zijn je vader omtrent ons klare wijn te schenken? Ik bedoel, anders gaat hij zich nog helemaal vastbijten in dat idee met die Sander.

Moniek: Dat komt nog wel. Als de tijd ervoor rijp is, zal ik 't hem wel aan z'n verstand brengen.

Julius: Laten we maar hopen, dat 't dan niet te laat is.

Moniek: *(af in keuken)* Och kom, ik laat me toch zeker niet gebruiken als 'n stuk handelswaar, ook al zou...

Stef: *(op van buiten, met koffers en gevolgd door Cilia)* ...in voorbereiding, dat Moniek ingeruild wordt tegen de zeug en haar intrek neemt op de Bokhof.

Cilia: Wat is dat nou voor onzin, Stef? Volgens mij haal je weer alles door elkaar.

Stef: *(zet koffers neer)* O nee, helemaal niet, want 't zit zo: als Moniek niet met die Sander trouwt en de zeug jongen krijgt, zal hij die

opeisen, omdat uw broer de zeug nog niet heeft betaald. Toentertijd heeft die van de Bokhof gezegd, dat de boer zich gerust de tijd kon laten en nu wil hij ons opeens van de hof jagen, als... als..

Moniek: *(inmiddels op uit keuken, heeft dit laatste gehoord)* Zo is 't wel genoeg Stef! Is tante er amper, val jij al meteen over d'r heen! Breng liever de koffers naar haar kamer!

Stef: Eerstens ben ik niet over haar heengevallen en tweedens heeft ze me gevraagd hoe 't met me ging, en toen heb ik gezegd, dat ik binnenkort zal zijn aangewezen op het opvangcentrum voor daklozen.

Moniek: *(energiek)* Stef! Zorg dat die koffers aan plaats komen!

Stef: 'n Regelrechte stijfkop ben je en je zult er nog wel achter komen waar dat op uitdraait! *(neemt koffers, tot Cilia)* 'n Emmer water heeft ze over 'm leeggegoten en desondanks wil hij haar toch nog! Dat moet u zich eens voorstellen! En ondertussen heeft ze met onze onderhuurder 'n restaurantverhouding, hoef ik u verder niets te vertellen!

Moniek: *(hem in privé afduwend)* Kom kom vriend, daar naartoe, hup, hup... *(op Cilia toe, haar 'n hand gevend)* Zo, tante Cilia, eindelijk welkom! Leuk, dat u er weer eens bent. Maar eh, hebt u pa niet getroffen? Hij is onderweg om u af te halen.

Cilia: Ik zag 'm niet en dacht, dat hij me vergeten had. Daarom ben ik met Koevoets meegekomen.

Moniek: Nou ja, daar zal hij dan wel achter komen. Maar eh, ik neem aan, dat u nu wel 'n kop koffie zult lusten, nietwaar?

Cilia: Geen slecht idee. Maar zeg, waar had Stef 't nu eigenlijk over? Hij was helemaal uit z'n doen en zo ken ik 'm niet.

Moniek: *(kopje en schotel uit kast halend)* Als die zich maar eens kon afwennen andermans gesprekken af te luisteren.

Cilia: Dan is dus wel iets waar, van wat hij vertelde?

Moniek: *(bedrukt)* Wel eh, zoals 't er nu naar uitziet wil pa, dat ik met Sander van de Bokhof trouw.

Cilia: Nou ja, dat is toch niet zo'n onaantrekkelijke partij, zou ik zo zeggen. Geld heeft hij in elk geval genoeg.

Stef: *(inmiddels weer op uit privé, wil af naar buiten, heeft dit laatste gehoord)* Precies, dat heb ik haar immers ook al gezegd!

Moniek: *(vlammend)* Stef!

Stef: *(haastig af)* Ja ja, ben al weg.

Moniek: Het is in elk geval zo, dat, als ik weiger, Sander de hof niet langer aan pa zal verpachten.

Cilia: Ho ho zeg! Kan dat dan zomaar?

Moniek: Geen idee. Net zo min als ik weet, wat er van ons moet

worden, als hij zijn bedreiging waarmaakt. Maar trouwen doe ik in geen geval met 'm! *(op dat moment Julius op uit keuken, met 't pakje)* Kijk tante, mag ik u voorstellen, dat is Julius van Rijswijk. Hij is restaurateur van kerken en pa heeft 'm daar die kamer *(nikt op links)* verhuurd, omdat ze 'n aparte ingang heeft. *(tot Julius)* En dit is nu m'n tante, Julius, mevrouw Bergkamp. *(geven elkaar 'n hand)* Wacht, haal ik even de koffie. *(af in keuken)*

Cilia: Zo zo, meneer van Rijswijk. Restaurateur van kerken! Jeetje zeg, toch wel 'n zeldzaam beroep! *(Moniek weer terug, schenkt koffie)*

Julius: Klopt. Maar vooral ook interessant.

Cilia: Dan hebt u dus niets met 't boerderijleven te maken?

Julius: Eigenlijk niet. Ofschoon ik niettemin toch wel verstand heb van landbouw en veeteelt.

Moniek: Bij hem thuis hebben ze namelijk ook 'n boerderij.

Julius: Precies. En die zou ik best wel hebben willen overnemen. Maar m'n oudste broer was eveneens geïnteresseerd en had dus de eerste rechten. Maar eh, ik zal nu weer aan 't werk moeten. *(aarzelend tot Moniek)* Zien eh, zien we elkaar straks nog?

Cilia: *(begrijpend grijnzend, met kan koffie, kopje en schotel af in keuken)* Ga me in de keuken even van wat melk en suiker voorzien. *(Moniek en Julius omhelzen elkaar)*

Moniek: *(zich losmakend, olijk)* Hé zeg, ik dacht dat jij je spullen in de kerk moest halen.

Julius: Ja ja, doe ik ook. Maar eh, ik wil wel hopen, dat je vader weer vlug komt opdagen.

Moniek: Waarom?

Julius: Omdat er voorheen bepaalde geluiden uit de varkensstal kwamen. Als de zeug nu haar jongen gaat krijgen...

Moniek: Ik zeg 't hem meteen, als hij komt. Maar eigenlijk zou jij ook wel even 'n blik in de stal kunnen werpen. Voor alle zekerheid, bedoel ik.

Julius: Doe ik. *(doelt op pakje)* Breng Bonifacius even naar m'n kamer en dan loop ik in één weg even door naar de stal. *(kusje, af in de logeerkamer, Moniek af in keuken. Sander op van buiten, er zich van vergewissend dat er niemand is, merkt niet, dat Stef 'm door 't raam staat te begluren, heeft een half in 'n doek gewikkelde kandelaar bij zich, sluipt in kamer Julius, komt meteen terug zonder kandelaar, schrikt, als Julius via buitendeur opkomt)* Zeg, lieverd, heb ik je ook al gezegd...

Sander: *(verdwaasd)* Wat is?

Julius: Oh, neem me niet kwalijk! Ik dacht eh...

Sander: ...Dat Moniek er nog zou zijn?

Julius: *(verlegen, wil weer gaan)* Was niets belangrijks.

Sander: Hier gebleven jij! *(grijpt hem bij 'n arm)* Ik wil bij deze voor eens en altijd duidelijk stellen, dat jij uit de buurt van Moniek dient te blijven! Versta je me? Dat meisje is veel te goed voor zo'n hondsvot als jij!

Julius: Hé zeg, wat heb jij daarmee te maken? Denk je soms, dat je aanspraak op haar kunt maken, alleen omdat je toevallig rijk bent?

Sander: Ze heeft in elk geval iets beters verdiend, dan iemand, die in kerken het vuil der eeuwen van de muren krabt. Ik zou jou wel eens in 'n varkensstal willen zien. Om je dood te lachen!

Julius: Kan best. Maar dat zou dan toch nog niet zo belachelijk zijn, als jou buiten de varkensstal mee te maken. *(beiden vliegen elkaar aan)*

Moniek: *(op uit keuken)* Hé zeg, wat moet dat? Zijn jullie niet meer normaal? Als jullie de beest willen uithangen, ga je dat maar ergens anders doen!

Sander: *(dreigend tot Julius)* Zo gemakkelijk kom je niet van me af, makker. Tenzij je met je tengels van m'n meisje afblijft!

Julius: Laat me niet lachen, man! Als jij de varkensstal binnengaat, moet je altijd 'n pet opzetten, anders kan men 't verschil niet eens zien!

Margje: *(vlug tussen de twee, die weer op elkaar af willen, schuift Julius naar buiten)* Hup, wegwezen jij, dit kan echt niet! *(deur dicht, tot Sander)* En ik zou in jouw plaats ook maar maken dat ik wegkwam! De boer duldt zulke grapjes niet onder z'n dak!

Sander: Ik ga dan pas, als ik dat zelf wil, begrepen?

Margje: *(af privé)* Man, doe toch wat je wil!

Sander: *(voldaan)* Zo, weet die 't ook. *(wil af naar buiten, loopt in de deur opkomende Stef tegen 't lijf)* Hé, lomperik, wil je alsjeblieft uit de weg gaan!

Stef: *(deur achter zich dichttrekkend)* Eerst wil ik weten, wat jij in de kamer van Julius te zoeken had.

Sander: Heb niet geweten, dat ik ook nog rekenschap tegenover 'n knecht verschuldigd ben.

Stef: Heb je dan liever, dat ik de boer over dat clandestien bezoek informeer?

Sander: Man, als je 't dan per se moet weten: ik wilde alleen even kijken, of ik in de kamer van die paljas misschien de kandelaar zou vinden, die gestolen werd. De mensen hebben 't er al over. Men zegt, dat hij al wel eens vaker iets meeneemt.

Stef: O ja, om te reinigen. Maar dat brengt hij dan ook altijd weer terug.

Sander: *(naar deur kamer)* Wel, werp jij dan eens 'n blik in z'n kamer.

Stef: *(afleidend uit 't raam kijkend)* Hé zeg, moet je zien. Daar gaat Moniek toch, of niet soms? *(als Sander aan 't raam kijkt, sluit Stef vlug de deur van Julius af en steekt de sleutel bij zich)*

Sander: *(terugkomend)* Daar is niemand. Maar in elk geval weet ik nu wie die kandelaar gestolen heeft. Eh, dat wil zeggen, als we 'm daarbinnen vinden, hebben we de dief. *(wil deur openen)* Hé, ze is gesloten! *(Margje op dit moment op uit privé en af naar buiten)*

Stef: Zal hij ze wel van binnen hebben afgesloten. Wees maar blij, dat hij niet vroeger is teruggekomen, anders zou hij je ook nog betrappt hebben.

Sander: *(nors, gemelijk)* Ach, zo zit dat. Je hebt dus weer eens... heb je dan werkelijk niets anders te doen dan andere mensen uit te loeren en af te luisteren?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto